

૪૨૮૨

‘કિ કે ટ’

અથવા

દહીમારની રમત.

આ નામની અંગ્રેજી રમત સંબંધી સામાન્ય સમજૂતી
અને નિયમ.

છગનલાલ ઠાકોરદાસ મોદી

વડોદરા.

મુબઈ :

‘ગુજરાતી’ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૪૬-સને ૧૯૯૦.

૪૨૮૨

‘કિ કે ટ’

અથવા

દડીમારની રમત.

આ નામની અંગ્રેજી રમત સંબંધી સામાન્ય સમજૂતી
અને નિયમ.

છગનલાલ ઠાકોરદાસ મોદી

વડોદરા.

મુદ્રાંક :

‘ગુજરાતી’ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૪૬-સને ૧૯૯૦.

પ્રસ્તાવના.

મેદાન ઉપર ખુલ્લી હવામાં રમવાના સઘળા ખેલોમાં જેની મહત્વતા અને પ્રખ્યાતિ વિશેષ છે એવો ખેલ તે દહીંમારનાજ એટલે ‘ક્રિકેટ’ નોજ છે. આ ખેલમાં હોંશીયારી ઘણી જોઈએ છિયે, અને મઝા પણ ઘણી પડે છે; આજ કારણથી આ ખેલને આટલી મહત્વતા મળી છે. એ રમત રમવાથી વૈયંતા, સહનશીલતા, ચપળતા, સમયસૂચકતા, અભેદબુદ્ધિ, વગેરે અનેક ગુણ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે અથવા તેમાં વધારો કરી શકાય છે; અથવા તો આ ગુણ જેમનામાં હોતા નથી તેને આ ખેલ ઘણી સારી રીતે રમતાં આવડે છે એવું કદી કહી શકાશે નહિં. ખુલ્લા મોટા મેદાનપરના બીજા ખેલો કરતાં આમાં રસ અને ખુબી વધારેજ હોવાં જોઈએ, કારણ તેમ ન હોય તો તેના આટલો બધો પ્રચાર ચાલે કેમ ? એ શિવાય આ ખેલમાં વળી એક બીજું વિશેષ વાત છે, તે એ કે એમાં બાવીસ રમનારાના સમાવેશ થઈ શકે છે, અને વધારે મોટી મંડળીના પણ થઈ શકે. વાંચક વર્ગ આગળ અગાઉ મુકેલા ‘ક્રમાન દડા’ અને ‘જળ દડા’, એમાં જેમ રમનારાની સંખ્યા ઓછી તેમ રમતમાં વધારે રંગ ઝામે છે. આ રમતનું તેમ નથી. આમાં રમનારા જેમ વધારે હોય તેમ વધારે ગમ્મત પડે છે. ઉપર ખતાવેલા બે ખેલમાં શરીરને જે શ્રમ પડે છે તે કરતાં આમાં વિશેષ પડે છે; તેટલા માટે સ્ત્રીઓ, નાના છોકરાં અને અશક્ત તથા આજની પુરૂષ, એવાઓને આ રમત રમવી ઘણી ત્રાસદાયક થાય. તેથી આ ખેલ સાધારણ રીતે તંદુરસ્ત માણસના કહીએ તો ચાલશે. પશ્ચિમ દેશના વતનીઓના મેદાન ઉપર રમવાના ખેલો માટે અભિરૂચિ આપણા અહીંના લોકોને થયાને હાલ ઘણાએક વર્ષ થયાં છે એમ કહીએ તો ચાલે; પરંતુ આ ખેલ શિવાય બીજા

કોઈ પણ ખિલ આં ભાગમાં બહુ રમાતા નથી—કવચિત્ મોટા મોટા શહેરોમાં ‘જળ દડો’ રમનારા હોય છે; પરંતુ ‘દડીમાર’ ની રમત તો નાના શહેરોમાં, મોટાં ગામોમાં, શાળાઓમાં વગેરે અનેક ઠેકાણે જોવામાં આવે છે.

આ પુસ્તકની રચના તથા ઉદ્દેશ ‘કુમાનદડા’ ‘જળદડા’ અને ‘બિઝિક’ નામનાં છપાયેલાં પુસ્તક પ્રમાણેજ છે, તેથી કરીને તે સંબંધી અહીં ફરીથી લખવાની જરૂર જણાતી નથી.

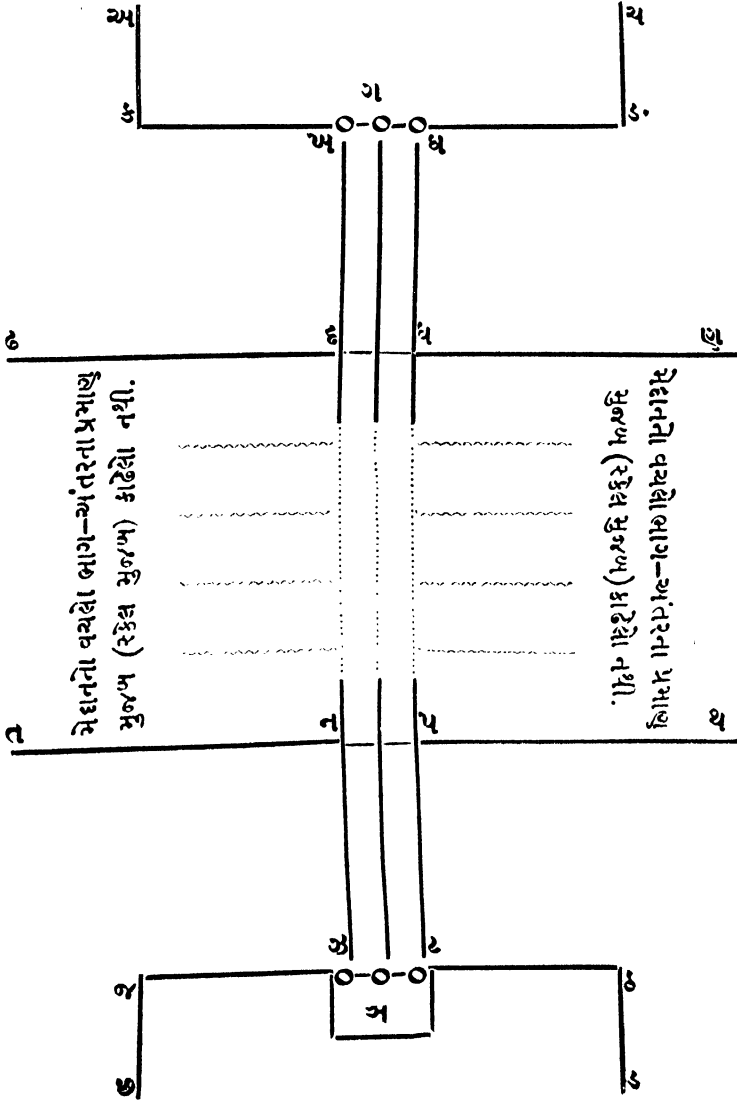
અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પાનું.
૧ નકશો ૧ લો.	૭
૨ નકશો ૨ જો.	૯
૩ પહેલા અને બીજા નકશાની સમજૂતી...	૧૧
૪ જગુનો તખ્તો (નમુનો ૧ લો)	૧૨
૫ " " (નમુનો ૨ જો)	૧૩
૬ " " (નમુનો ૩ જો)	૧૩
૭ નમુના સંબંધી સમજૂતીનું ટીપ્પણુ...	૧૪
૮ દહીમારની રમતનું સામાન્ય વર્ણન અને સમજૂતી ...	૧૫
૯ નિયમ.	૧૯
૧૦ એક દિવસની સરત... ..	૨૭
૧૧ એક વડો ખેલ	૨૮
૧૨ રમનારને સૂચના-પાટીદારને.... ..	૨૯
૧૩ " દડો ફેંકનારને.	૩૧
૧૪ " ઝીલનારને	૩૨
૧૫ " સઘળા રમનારને.	૩૪
૧૬ પારભાષિક શબ્દોનો ગુજરાતી-અંગ્રેજી કોશ.	૩૫

નકશો ૧ લો.

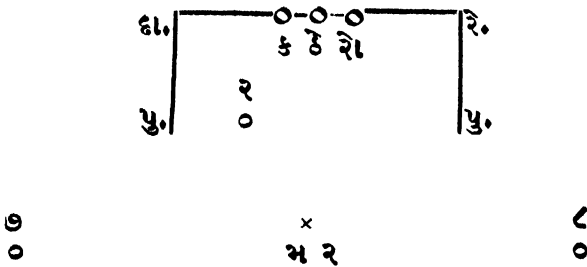
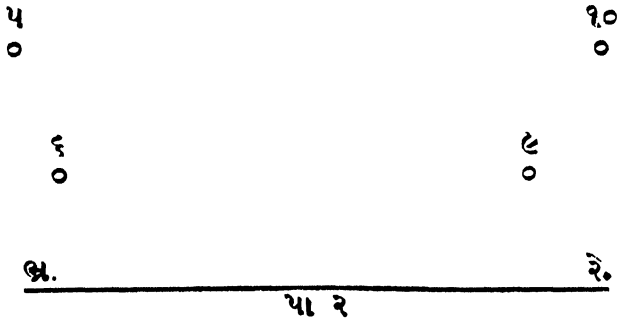
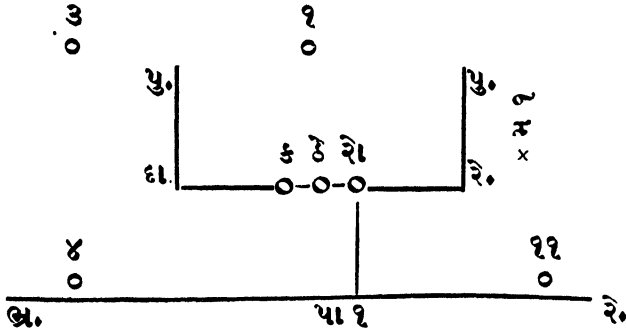
મેદાનની રચના, અંતર વગેરે બતાવવા સાફ.

૯

નકશો ૨ જો.

મેદાન ઉપર બિલ્લુઓ ઘણું ખરું કયાં કયાં ઉભા રહે છે તે
બતાવવા સારું.

પહેલા નકશાની સમજૂતી.

અક, ચડ, જજ, ઠડ,=પુનર્દાનરેખા.

કડ, જઠ,=દાનરેખા, પ્રત્યેક ૩૬ કદમ, અથવા ૫ હાથ, અથવા
૬ ફુટ ૮ ઇંચ.

ખ, ગ, ઘ, ઝ, અ, ટ=ખુંટા.

ખગ, ગઘ, ઝન, નટ=ગિલ્લી પ્રત્યેક સુમારે ૬ હાથ અથવા
૪ ઇંચ.

કખ, ઘડ, જઝ, ટઠ,=પ્રત્યેક ૨ હાથ અથવા ૨ ફુટ ૮ ઇંચ.

ખઘ, ઝટ,=કઠેરો.

ખઝ, ઘટ=મર્યાદારેખા } પ્રત્યેક ૩૩ કદમ અથવા ૬૬ ફુટ એટલે
અન=મધ્યરેખા } ૨૨ વાર.

ઠણ, તથ=(અમર્યાદ) અમરરેખા.

ખદ, ઝન, ઘધ, ટપ=પ્રત્યેક ૨ કદમ અથવા ૪ ફુટ.

બીજા નકશાની સમજૂતી.

૧=કઠેરા પછવાડેનો બિલ્લુ, ૨=દડો ફેંકનારો.

૩, ૪, વગેરે=ઝીલનારા બિલ્લુ.

મ ૧, મ ૨=મધ્યસ્થ.

પા ૧=મુખ્ય પાટીદાર. પા ૨=બીજો પાટીદાર.

પુ. દા.=પુનર્દાનરેખા.

અ.રે.=અમલરેખા.

૭=ખુંટા.

જાગુનો તખ્તો (નમુનો ૧ લો).

પટેલ અને દેશાઈની મંડળીનો ખેલ.

પટેલના પક્ષનો પહેલો દાવ.

રમના- રાનો ક્રમ.	પાટીદારનાં નામ.	ફેરા.	શી રીતે 'બ- હાર' થયો.	દડો ફેંકનારનું નામ.	એકંદર ફેરા.
૧	ઝોઝીવરામ.		દાવ આપતા	રતનશા.	૦
૨	બળદેવ.	૨૧૨૨૧૧૧૨૧	'બહાર' ન થયો.		૧૩
૩	ચુનીલાલ.	૩૪	કઠોરાની આગળ આડો પગ	મહારાંકર.	૭
૪	દોરાબજી.		ગોવિંદલાલે ઝીલવાથી.	મહારાંકર.	૦
૫	ચંપકલાલ.	૪	કઠોરો પડવાથી	મહારાંકર.	૪
૬	બદવરાય.	૨	ફેરા કરતા.		૨
૭	રામચંદ્ર.		આળકૃષ્ણ કઠો- રો પાડવાથી.	રતનશા.	૦
૮	શીવલાલ.	૧	દાવ આપતા	મહારાંકર.	૧
૯	મણિલાલ.	૨	ઝીલવાથી તથા દાવ આપતા.	મહારાંકર.	૨
૧૦	ગીરજશંકર.		આલુએ ઝીલ- વાથી.	રતનશા.	૦
૧૧	જનાર્દન.	૨૨૨	દાન આપતા.	રતનશા.	૬
વધારાના ફેરા.					૭
પહેલા દાવમાં કુલે.					૪૨

† માળુ પરના. ૨	૨
સરકતા થયેલા. ૩	૩
હદયહારના. ૧	૧
ખોટા. ૧	૧
† વધારાના ફેરા કુલે.	૭

કિ કે ટ

અથવા

દડીમારની રમતનું સામાન્ય વર્ણન અને સમજૂતી.

રમનારી મંડળીના બે પક્ષ કરી, તેમાંથી દાવ આપવો કયા પક્ષ-વાળાએ, લેવો કયા પક્ષવાળાએ, મધ્યસ્થ કોણ, કયા પક્ષવાળાએ પહેલો 'દાવ' લેવો, કયા બિલ્ડુએ પહેલાં રમવાને ઉભા રહેવું, પછી કોણ, વગેરે જરૂરની બાબતોની વ્યવસ્થા કર્યાબાદ દાવ લેનારા પક્ષવાળામાંથી પહેલા બે બિલ્ડુ (અને એકવડો ખેલ હોય તો એકલો પહેલો જ બિલ્ડુ) હાથમાં પાટી (બેટ, Bat) લઈને સામસામા કઠેરા નજદીક ઉભા રહે છે. (નકશો ૨ જો).

દાવ આપનાર પક્ષ તરફથી દડો આવે કે તેને કઠેરાને અડકવા ન દેતાં પાટીવતી તેને અટકાવવો, અથવા પાટીથી મારીને દડાને પાછો ફેંકવો, અને દડો કઠેરાને મારવા સારૂ પાછો આવે ત્યાં સુધીમાં જે વખત મળે તેટલામાં આ કઠેરાથી તે કઠેરા સુધી અને તે કઠેરાથી આ સુધી જેટલા ફેરા-આંટા (રન, Run) થઈ શકે તેટલા કરી લેવા, એ મુખ્યત્વે કરીને પાટીદાર (બેટસમેન, Batsman)નું કામ છે.

પાટીદાર પાટી લઇને કઠેરા પાસે ઉભો રહે છે એટલે દાવ આપનાર પક્ષના સઘળા રમનારા પોતપોતાની જગ્યાએ જઈ ઉભારા રહે છે; એટલે કે એક રમનારો દડો ફેંકવાને સારૂ મુખ્ય પાટીદારની (પહેલા પાટીદારની) સાથે આવેલા કઠેરા આગળ દડો લઇને ઉભો રહે છે; અને તેજ પાટી-દારની પછવાડેના કઠેરા પાછળ એક બીજો રમનારો ઉભો રહે છે. પહેલા બિલ્ડુનું (દડો ફેંકનારનું) કામ એ કે સામેના કઠેરા આગળ ઉભા રહેલા

પાટીદારની પાટી ચુકાવી અગાડી જાય તેવી રીતે દડો ફેંકી કઠેરો પાડી નાખવાનો પ્રયત્ન કરવો; પાટીદારે ટાલ્લો મારી દડાને પાછો ફેંક્યો હોય ત્યારે પોતાની જગ્યાએથી તે ઝીલાય તેવો હોય તો ઝીલી લેવો, નહીંતર ખીજા બિલ્લુએ તે દડાને પોતાના તરફ ફેંક્યો હોય તો ઝડપથી લઇ લેવો; દડો હાથમાં આવ્યા પછી પાટીદાર ફેરા કરતો હોય તેવામાં તે સ્થાનબ્રહ્મ થયેલો હોય તે વેળાએ પાસેના કઠેરાને પાડવાનો પ્રયત્ન કરવો. તેમ ન થાય તો ફરીથી પહેલાની માફક સામા કઠેરા તરફ દડો ગબડાવવો. આ પ્રમાણે પોતાનો વારો પૂરો થતાં સુધી એટલે ‘પૂરો’ સુધી એક તરફ વારો પૂરો થયા પછી સામા કઠેરા તરફથી દડો ફેંકવાનું આવે છે. આ પ્રમાણે બે વખત કઠેરા આગળથી દડો ફેંક્યા પછી પહેલાની જગ્યાએ તેને જવાની પરવાનગી નથી પણ તેને બદલે ખીજો બિલ્લુ આવે છે.

જે ખીજો બિલ્લુ કઠેરાની પાછળ ઉભો રહે છે તેનું કામ એ છે કે તેની તરફ દડો આવે કે તરત ઝીલવો, અથવા તેમ ન થાય તો પોતે જાતે જલદીથી દડો ઉંચકી લઇ અથવા ખીજો બિલ્લુ પોતા તરફ દડો ફેંકે તો તે ઝડપથી લઈ પાટીદાર સ્થાનબ્રહ્મ હોય તો કઠેરો પાડવો; તેમ ન હોય તો તરત પહેલા બિલ્લુ તરફ દડો પાછો ફેંકવો.

બાકીના સઘળા બિલ્લુઓ મેદાન ઉપર છુટા છુટા અને અમુક અમુક અંતરે ઉભા રહે છે. તેમણે એટલું સાચવવાનું કે દાવ આપ્યા પછી પોતાના તરફ દડો આવે તો તે ઝીલી લેવો, નહીંતર ઝડપથી ઉંચકી લઈ પાટીદાર સ્થાનબ્રહ્મ હોવાથી જે કઠેરો પાડવાનો સંભવ હોય તે તરફ દડો ફેંકી કઠેરો પાડવાનો પ્રયત્ન કરવો, નહીંતર દડો ફેંકનાર તરફ અથવા કઠેરાની પાછળ ઉભેલા બિલ્લુ તરફ જલદીથી દડો નાખવો કે જેથી કઠેરો પાડવાને તે શક્તિમાન થાય. તેવો કાઈ પણ રીતનો જોગ ન મળે તો એટલે કઠેરો પાડવાનો સંભવ સમુજાઓ ન લાગે ત્યારેજ માત્ર જલદીથી દડો ફેંકનારના હાથમાં દડો જાય તેવી રીતે તેની તરફ દડો ફેંકવો.

આ પ્રમાણે દાવ ચાલુ રહેવાથી મધ્યસ્થ ‘આપો’ કહે એટલે ખેલ પાછો શરૂ થાય છે ને દડો ફેંકનારે પાછો દડો ફેંકો છે.

ત્યાર પછી દડો ઝીલાય ત્યારે, અથવા કઠેરો પડે ત્યારે, અથવા

બીજી કાષ્ઠ પશુ રીતે નિયમ પ્રમાણે પાટીદારનો દાવ જન્ય ત્યારે તેની જગ્યાએ તેના પક્ષનો બીજો બિલ્લુ આવે છે; તેનો દાવ જન્ય કે ત્રીજો, પછી ચોથો, એ પ્રમાણે સઘળા બિલ્લુના દાવ જન્ય છે ત્યારે તે આખા પક્ષનો દાવ પૂરો થયો ગણાય છે. ત્યાર બાદ સામાપક્ષવાળા દાવ લેવાને આવે છે, એટલે પહેલા બે આવે છે, પછી તેમાંથી એકનો દાવ જન્ય છે એટલે ત્રીજો આવે છે; આ પ્રમાણે આ પક્ષવાળાનો પણ દાવ પૂરો થાય છે, ત્યારે ફરીથી પહેલા પક્ષવાળા દાવ લે છે. આ મુજબ દરેક પક્ષના બંને દાવ થાય છે, ત્યારે ‘બેલ’ પૂરો થાય છે. આખર સરવાળે દરેક પક્ષવાળાએ કરેલા જગુનો સરવાળો કરવામાં આવે છે ને જેનો સરવાળો વધારે થાય તે પક્ષ જીત્યો ગણાય છે.

મેદાનની રચના:-(નકશો ૧ લો જોવો). એક હારમાં ત્રણ ખુંટા (ખ, ગ, ધ) દાટીને તેના ઉપર બે ગિલ્લી ગોઠવવી. પછી તે ખુંટાની જ હારમાં બંને બાજુએ બંને હાથ સુધી લીટી લંબાવવી, એટલે તે (કક) દાનરેખા થશે. આ દાનરેખાના બે છેડા આગળથી ખુંટાની પાછળી બાજુએ એક એક રેખા લંબ રૂપે કાઢવી (કઅ, કઅ); આ પુનર્દાનરેખા થશે. દાનરેખાની સમાંતર અને તેનાથી સુમારે અઢી પોણા ત્રણ હાથ (૪ ફુટ) ને અંતરે એક રેખા કાઢવી; તે અમર્યાદ રાખવી, એટલે એની લંબાઈ દાનરેખાથી વધારે એટલે ૪૩ હાથ (૯ ફુટ) જેટલી રાખવી. આ (ઢ ઢ ધ જ) રેખાનું નામ ભ્રમણરેખા. આજ પ્રમાણે સામી બાજુએ પહેલા કઠેરાથી ૩૩ કદમ અથવા ૨૨ વારને છેટે બીજા ત્રણ ખુંટા (જ, બ, ટ) સમાંતર ડાટવા, ને તેના પર બે ગિલ્લી ગોઠવવી; વળી ઉપર ઢલા મુજબજ આ બાજુ તરફ પણ દાનરેખા, પુનર્દાનરેખા અને ભ્રમણરેખા કાઢવી. આ શિવાય એક બાજુ તરફના ખુંટાથી સામાના ખુંટા સુધી (કજ, ધટ) બે મર્યાદારેખા પણ કેટલીક વાર કાઢવાની જરૂર પડે છે.

મેદાન ઉપર બિલ્લુઓએ ક્યાં ક્યાં ઉભા રહેવું એ નકશા બીજામાં બતાવેલું છે તે ઉપરથી સમજશે. આમાં પાટીદારની અને દડો ફેંકનારની રમવાની રીત પ્રમાણે ફેરફાર કરવો પડે છે.

બેલના સાહિત્ય:-કેટલાક દડા, પાટી, છ ખુંટા, ચાર આડી મુ.

કવાની ગિલ્લી, એક મોગરી, એ ત્રણ ગુણ નોંધવાના તખ્તા અને રમનારા બિલ્લુના રખપરના હાથના મોઝા, વગેરે સાહિત્યની આ ખેલમાં જરૂર પડે છે.

ગુણની અથવા જગુની નોંધ કેવી રીતે રાખવી એ નમુનાના તખ્તા ઉપરથી ને તે સંબંધી સમજુતીનું ટીપ્પણ આપેલું છે તે ઉપરથી સંપૂર્ણ રીતે લક્ષમાં આવશે.

નિયમ.

૧. રમત:-દરેક પક્ષમાં ૧૧ બિલ્ડુ હોય તેવા એ પક્ષ હોવા જોઈએ. ઓછા વત્તા બિલ્ડુની સંખ્યા રાખવી હોયતો તે મુજબ ઠરાવ કરવો. દરેક પક્ષને એકેરા દાવ લેવાની અથવા પ્રવેશ કરવાની છુટ છે અને ૫૩ માં નિયમમાં બતાવેલા પ્રકાર શિવાય બીજી વેળાએ તેમણે એક પછી એક એમ વારા ફરતી દાવ લેવો. પેહેલો દાવ કોણે લેવો એ પૈસો ઉછાળી છાપકાંટાની રમત મુજબ અથવા કોઈ બીજી રીતે ઠરાવવું.

૨. ફેરા અથવા આંટા:-જગુ ગણવા તે જેટલા ફેરા થાય તે પ્રમાણે ગણવા.

જગુ ક્યારે ન કેટલા થાય છે:-(૧) દડાને પાટીનો ટોલ્લો વાગવાથી દડો ખેલાતો હોય છે ત્યાં સુધીમાં એક છેડાથી બીજા છેડા તરફ પાટીદાર જાય તો જેટલી વખત જાય તેટલાજ ગુણુ ગણાય.

(૨) નિયમ ૧૬,૩૪,૪૧ પ્રમાણે શિક્ષા બદલ, અથવા ૪૪ પ્રમાણે મજરે આપવામાં આવ્યા હોય ત્યારે.

આ પ્રમાણે મળેલા જગુ નિમેલા માંડનારાએ નિયમસર માંડી રાખવા. જે પક્ષના નામ ઉપર વધારે જગુ થાય તે જીત્યો ગણાય છે. નિયમ ૪૫ માં બતાવેલો પ્રકાર ન થયો હોય ત્યારે કોઈપણ ખેલ પૂરો રમ્યા વગર અથવા નિરાશાથી છોડી દીધા શિવાય કોઈ પક્ષ જીત્યો એમ ન કહી શકાય.

૩. મધ્યસ્થ:-દરેક ખેલની શરૂઆતમાં મેદાનના દરેક છેડાપર એક એક રહે એવા બે મધ્યસ્થ નિમવા.

૪. દડો:-દડાનું વજન ૧૩૩ તોલા (૫૩ આઉન્સ) થી ઓછું અને ૧૪૩ તોલા (૫૩ આઉન્સ)થી વધારે ન હોવું જોઈએ; અને તેનો પરીધ ૬ ઇંચથી ઓછો અને ૬૩ ઇંચથી વધારે ન હોવો જોઈએ; દરેક દાવને આરંભે ગમે તે પક્ષવાળાએ નવો દડો જોઈએ તો માંગી લેવો.

૫. પાટી (બેટ):-પાટીનો જે ચપટો પહોલો ભાગ (ખેંધડ) હોય છે તે ઝડે ધંચ કરતાં વધારે પહોલો ન બેંધએ; અને તેની લંબાઈ ૩૮ ધંચ કરતાં વધારે ન બેંધએ, તેમાં હાથાનો ભાગ લગભગ ૧૩ ધંચ હોવો બેંધએ.

૬. કઠોરો:-૩૩ કદમ (૨૨ વાર)ને અંતરે સમાંતર અને સામસામા એવા બે કઠોરા દાટેલા રાખવા. દરેક કઠોરાની પહોલાઈ ૮ ધંચ રાખવી. તેમાં ત્રણ ત્રણ ખુંટા સરખા અને એવા જડા રાખવા કે તેમાં થઇને દડો બહાર નિકળી જાય નહીં, અને દાટ્યા પછી જમીનની ઉપર તે ૨૭ ધંચ રહેવા બેંધએ. ચાર ચાર ધંચ લંબાઈવાળી બે ગિલ્લી રાખવી. તે ગિલ્લીઓને આ ત્રણ ખુંટાપર કરેલા ખાડામાં મુકવામાં આવે ત્યારે ધણામાં ધણી અર્ધો ઈંચ ઉપર દેખાય એવી રાખવી. આ ત્રણ ખુંટા અને તે ઉપરની બે ગિલ્લી મળીને કઠોરો થાય છે. એક ખેલ પૂરો થતાં સુધી કઠોરાની જગ્યા બદલવી નહીં, પરંતુ જે વચગાળાની જગ્યા રમવા જેવી રહી ન હોય તો બંને પક્ષની સંમતીથી જગ્યા બદલવી.

૭. દાનમર્યાદા:-ખુંટાની હારમાં તેની બંને બાજુએ ત્રણ ત્રણ ફુટ લાંબી એટલે એકંદર ૬ ફુટ ૮ ધંચ લાંબી એક એક દાનરેખા રાખવી; અને આ રેખાના દરેક છેડાપરથી લંબરેખામાં પાછલી બાજુએ એક એક પુનર્દાનરેખા કાઢવી.

૮. ભ્રમણરેખા:-કઠોરાની સમાંતર અને તેનાથી ચાર ફુટને અંતરે એક અમર્યાદરેખા રાખવી, તે ભ્રમણરેખા કહેવાય છે.

૯. જમીન:-દરેક દિવસના ખેલની શરૂઆતમાં અથવા દરેક દાવની શરૂઆતમાં દાવ લઈ ગયેલા પક્ષ તરફથી હરકત ન થાય તો રોલ ફેરવી, પાણી છાંટી, ખાડા ખાખોચિયા પૂરી, અથવા ઘાસ કાપીને દશ મિનિટની અંદર જમીન સાફ કરાવવી; વચમાં કરાવવી નહીં. પાટીદારે પાટીથી જમીન ઠોકવી નહીં અથવા તેણે કે દડો ફેંકનારે પગ સરકી ન જાય તેટલા માટે જમીન પોચી હોય ત્યારે ધૂળ નાંખી કઠણ અને સરખી કરવી નહીં એવું આ ઉપરથી સમજવાનું નથી.

૧૦. ખોટો દડો:-દડો સરલ રીતે ગબડતો જાય એવી રીતે દડો ફેંકનારે તે નાખવો બેંધએ. એકદમ ફેંક્યો હોય અથવા ઉછળતો ઉછળતો જાય એવી રીતે નાખ્યો હોય તો ‘ખોટો દડો’ એમ મધ્યસ્થે બોલવું.

૧૧. સદર:-દાનરેખાની પછવાડેના ભાગમાં અને પુનર્દાનરેખાની અંદર એક પગ રાખી દડો ફેંકવો, નહીંતર પહેલાની માફક 'ખોટા દડો' એમ મધ્યસ્થે ખોટી થી કહેવું.

૧૨. હદ બહારનો દડો:-દડો ફેંકનારે દડો ધણો ભંચેથી અથવા કઠોરાથી ધણે દૂર જાય તેવી રીતે ફેંકેલો હોય ત્યારે મધ્યસ્થના વિચારમાં તે પાટીદારની હદ બહાર છે એવું આવે તો 'હદ બહારનો' એવું તેણે કહેવું.

૧૩. પૂરા:-દરેક કઠોરા આગળથી ચાર વખત દડો ફેંક્યો કે એક 'પૂરા' થાય છે. 'પૂરા' થયા પછી સામેના કઠોરા આગળથી દડો ફેંકવાનું શરૂ થાય છે. આ પ્રમાણે વારાફરતી બે કઠોરા આગળથી દડો ફેંકવામાં આવે છે. આ રીતે આઠમી ફેરા દડો ફેંક્યા પછી તે દડો પાછો દડો ફેંકનારના હાથમાં અથવા કઠોરાની પછવાડીના બિંદુના હાથમાં આવે એટલે મધ્યસ્થે 'પૂરા' એમ બોલવું. 'ખોટા દડો' અને 'હદ બહારનો' એ 'પૂરા' માં ગણાતા નથી.

૧૪. કઠોરો બદલવો અને લાગલાગટ પૂરા કરવા:-એક દાવમાં બે કરતાં વધારે વખત દડો ફેંકનારે કઠોરો બદલવો નહીં, તેમજ લાગલાગટ બે 'પૂરા' એકજ જણાએ કરવા નહીં.

૧૫. દડો ફેંકનારની કંઈ બાજુએ પાટીદારે ઉભા રહેવું:-દડો ફેંકનારે કઠોરાની જે બાજુએ ઉભા રહેવાનું કહે તે બાજુએ બરાબર તાકીને પાટીદારે ઉભા રહેવું.

૧૬. 'ખોટા દડો' અને 'હદ બહારનો દડો' એ બેની નોંધ:-'ખોટા દડો' ફેંકવામાં આવે અને તેને પાટીદારે ટાલ્લો માર્યો તો તે વખતે જેટલા ફેરા થાય તેટલા જગુ વધે છે. પરંતુ ૨૬, ૨૭, ૨૮ અને ૩૦ માં નિયમેનો ભંગ થતો હશે નહીં, અથવા પાટીદાર જગ્યા છોડી ગયો હશે નહીં, તો 'ખોટા દડો' લીધે તે 'બહાર' થયેલો ગણાશે નહીં એટલે તેનો વારો પૂરો નહીં થાય. ખોટા દડોને ટાલ્લો ન મારતાં તેને લીધે કરેલા ફેરા 'ખોટા દડો'ની નીચે નોંધવામાં આવે છે; પરંતુ ફેરા સમુજાગોજ થયો ન હોય તો એકજ જગુ તેની નીચે દાખલ થઈ શકે છે. 'હદ બહારના' દડોને લીધે જેટલા ફેરા કરી શકાય તે સઘળા 'હદ બહારના' ની નીચે દાખલ થાય

છે; પરંતુ ફેરા એકે થયો ન હોય તો તેની નીચે એકજ જગુ દાખલ થઈ શકે છે.

૧૭. બાજુપરના અને સરકેલો:-દડો 'ખોટો' અથવા 'હદ બહારનો' ન છતાં તે પાટીને અથવા પાટીદારના શરીરને અડક્યા વગર ચાલી ગયો હોય તો તે વખતે થયેલા ફેરાને 'બાજુપરના' એમ મધ્યસ્થ કહેવા. પરંતુ હાથ શિવાય શરીરના બીજા કોઈ ભાગને અડક્યો હોય તો 'સરકેલો' એમ કહેવું; અને અનુક્રમે 'બાજુપરના' અથવા 'સરકતા થયેલા' એની નીચે નોંધવા.

૧૮. અજમાયશ કરવાનો દડો અને પાટી:-ખેલની શરૂઆતમાં અને દરેક દાવની શરૂઆતમાં દડો ફેંકનારની પાસેના કઠેરા આગળ ઉભેલો મધ્યસ્થ 'આપો' એવું કહે ત્યાર પછી ગમે તે દડો ફેંકનારને બંને કઠેરાની વચમાંની જગ્યાપર અજમાયશ કરવાની ખાતર દડો ફેંકવા દેવામાં આવે નહીં. વળી એક પાટીદાર 'બહાર' થાય એટલે તેને બદલે બીજો આવે ત્યાં સુધીમાં કોઈએ પણ અજમાયશ ખાતર પાટીનો ઉપયોગ કરવો નહીં.

૧૯. સ્થાનબ્રષ્ટ:-પાટીદારના હાથમાં રહેલી પાટી અથવા તેના શરીરનો કોઈ પણ ભાગ બ્રમણરેખાની અંદર ન હોય તો તે સ્થાનબ્રષ્ટ થયો એવું ગણવું.

૨૦. કઠેરો પડયો:-કઠેરા ઉપરની એક ગિદ્દી નિકલી પડે ત્યારે અથવા બંને ગિદ્દી નિકળ્યા ઉપરાંત એક ખુટો પણ નિકળી પડેલો હોય ત્યારે કઠેરો પડયો એમ ગણવું.

નીચે આપેલી જુદી જુદી રીતે પાટીદાર 'બહાર' થાય છે એટલે તેના વારો પૂરો થાય છે.

૨૧. (૧) દાવ આપતા:-દાવ આપતાની સાથે કઠેરાને દડો લાગવાથી કઠેરો પડ્યો હોય ત્યારે, પછી તે દડો પાટીને અથવા પાટીદારના શરીરને અડકી ને ગયો હોય કે એમને એમ ગયો હોય.

૨૨. (૨) ઝીલવાથી:-પાટીને અથવા હાથને (પહોંચાને નહીં)

અડકીને દડો પાછો જતી વખતે સામા પક્ષના કોઇપણ બિલ્લુએ તેને ઝીલી લીધો હોય ત્યારે (શરીરના કોઈ ભાગથી દાખીને ઝાલી રાખ્યો હોય તો હરકત નહીં.)

૨૩. (૩) ખુટો પાડવાથી:—પાટીને અથવા હાથને અડકીને દડો ગયો હોય અને ખેલતાં પાટીદાર સ્થાનબ્રષ્ટ થયો હોય અને તેટલામાં કંઠેરા પાસેના બિલ્લુએ દડો ફેંકવાથી અથવા હાથમાં દડો રાખીને હાથથી કંઠેરો પાડ્યો હોય ત્યારે.

૨૪. (૪) કંઠેરાની આગળ આડો પગ:—પાટીદારે શરીરના કોઇપણ ભાગથી દડો અટકાવ્યો હોય અને દાવ આપનારાની પાસે ઉભેલા મધ્યસ્થના મત પ્રમાણે તે જઈને તાકેલા કંઠેરા સામે પડી લાંથી ગળડતો ગળડતો કંઠેરાને અડકતે એવું લાગે ત્યારે.

૨૫. (૫) કંઠેરો પડવાથી:—દડાને ટોલ્લો મારતી વેળાએ પાટી અથવા પાટીદારના શરીરનો કોઈ ભાગ અથવા કંઈ પહેરેલું કપડું અડકવાથી કંઠેરો પડે ત્યારે.

૨૬. (૬) મેદાનમાં અટકાવવાથી:—દડો ઝીલાય નહીં તેવા હેતુથી જ્યારે કોઇપણ પાટીદાર દોડવાના (ફેરા અથવા આંટા કરવાના) અથવા બીજા કોઈ ખેલાતાથી મુદ્દામ દડાને અટકાવે ત્યારે.

૨૭. (૭) બે વાર ટોલ્લાથી:—દડાને એક વખત ટોલ્લો માર્યો હોય અથવા શરીરને અડકીને દડો અટક્યો હોય પછી પાટીદાર મુદ્દામ ફરીથી ટોલ્લો મારે ત્યારે. જો તેને પોતાના કંઠેરાનું સંરક્ષણ કરવાનું હોય ત્યારે પોતાની પાટીથી મારવાની અથવા હાથ શિવાય શરીરના બીજા કોઈ ભાગથી અટકાવવાની કંઈ હરકત નથી.

૨૮. (૮) ફેરો કરતા વારો પૂરો:—ફેરો થતો હોય તેવામાં, અથવા દડો રમાતો હોય ત્યારે કોઈ પણ વખત પાટીદાર સ્થાનબ્રષ્ટ થયો હોય તે દરમ્યાન સામા પક્ષના બિલ્લુ પૈકી એકાદેકને દડો અડકી પછી કંઠેરાને અડકે ને તેથી કરીને કંઠેરો પડે ત્યારે, અથવા બિલ્લુના હાથને દડો અડકી તેના હાથમાં દડો આવે કે તે કંઠેરાને પાડે ત્યારે.

૨૯. (૯) દડાને સ્પર્શ:—સામાવાળાના કહ્યા વગર રમાતો દડો પાટીદાર ઉંચકી લે અથવા તેને સ્પર્શ કરે ત્યારે.

૩૦. (૧૦) મેદાનમાં બિદલુને અટકાવવાથી:-સામા પક્ષના બિદલુને મુદ્દામ અટકાવ કરવાને લીધે.

૩૧. બંને પાટીદાર ફેરા કરતા હોય તેવામાં સામા પક્ષ-વાળાએ કઠેરો પાડ્યો હોય ત્યારે 'બહાર' થયેલો કોણ ગણાય એટલે કોનો વારો પૂરો થયેલો ગણવો:-પાટીદાર સામસામા મળ્યા હોય તો પાડેલા કઠેરા તરફ આવનારનો વારો પૂરો થાય છે. પરંતુ સામસામા મળ્યા ન હોય તો પાડેલા કઠેરા આગળથી જે પાટીદાર જતો હોય તેનો વારો પૂરો થાય છે.

૩૨. ઝીલ્યા પછી અને કઠેરો પડ્યા પછીના ફેરા:-પાટીદાર દડાને ટાલેલો માર્યા પછી દડો ઝીલાયો હોય તો તે વખતે થયેલો ફેરા સમુજાગો ગણાતો નથી, અને પાટીદાર ફેરા કરતો હોય તેવામાં કઠેરો પાડવામાં આવે તો જે ફેરા વખતે કઠેરો પડ્યો હોય તે ફેરા મજરે લેવામાં આવતો નથી; ત્યારે પેહેલાનો લઘુ શકાય છે.

૩૩. મુએલો:-ગમે તે કારણથી પાટીદાર 'બહાર' થાય ત્યારે દડો મુએલો સમજવો.

૩૪. સદર તથા ગુમ થયેલો દડો:-રમાતો દડો જડતો ન હોય અથવા પાછો લાવી ન શકાય એમ હોય તો મેદાન ઉપરના સામ પક્ષવાળાના ગમે તે બિદલુએ કહેવું કે 'દડો ગુમ'; અને દડો 'મુએ સમજવો. આમ થાય ત્યારે પાટીદારે છ જગુ વધારે લેવા. પરંતુ 'દડો ગુમ' એમ બોલાયા પહેલા છ કરતાં વધારે ફેરા થયા હોય તો તે સધળા મજરે લેવા.

૩૫. દાવ આપનારાએ દડો ફેંક્યા પછી આખરે દડો કઠેરા પાછળ ઉભેલા બિદલુના અથવા દડો ફેંકનારના હાથમાં પાછો આવે એટલે તે દડો 'મુએ' 'મુએલો' સમજવો. જે દડો ફેંકનાર દડો નાખવાની તૈયારીમાં હોય, પરંતુ નાખ્યા પેહેલાંજ તે બાજુનો પાટીદાર સ્થાનબ્રષ્ટ થાય તો દાવ આપનાર પોતે પોતાની તરફના કઠેરાને પાડી તે પાટીદારનો વારો ગુમાવી શકે છે. પરંતુ આવે વખતે દાવ આપનારાએ તેની તરફના કઠેરા તરફ દડો ફેંક્યો હોય (અને તેથી કઠેરો પડ્યો ન હોય) તો તે વ-

ખતે જે ફેરા થયા હોય તે ફેરા ‘ખોટા દડો’ તેની નીચે દાખલ કરવામાં આવે છે.

૩૬. ‘પાછું જવું’:-પાટીદાર પોતાનો કઠોરા છોડી ગયો હોય, અને સામી બાળુનો બિલ્લુ તે કઠોરા આગળ આવી પહોંચ્યો હોય તો સામા પક્ષની સંમતિ વગર પહેલા પાટીદારથી પોતાની અસલ જગ્યાએ જઈ શકાય નહીં.

૩૭. બદલી:-આબરી થવાથી અથવા વાગવાથી એકાદેક બિલ્લુથી ઝીલવાનું કે ફેરા કરવાનું કામ થઈ શકે તેમ ન હોય તો તે કામ કરવા સાડ તેની જગ્યાએ બીજાને બદલીએ મુકવો; બીજા કોઈપણ કારણથી બદલી મુકવાની જરૂર લાગે તો સામા પક્ષવાળાની સંમતિ શિવાય મુકી શકાય નહીં.

૩૮. ‘સદર’:-જે જે વખતે બદલી આપવાનું ઠરે તે તે વખતે અમુકા માણસ બદલીનો તથા તેણે અમુક કામ કરવાં એ પ્રતિપક્ષીની મરજી લઈને ઠેરવવું.

૩૯. ‘સદર’:-બદલી અથવા પોતે સ્થાનબ્રષ્ટ હોય ત્યારે જો કઠોરા પડે તો પાટીદારનો વારો પૂરો થાય છે. દડો ખેંચાતો હોય તે વેળાએ પાટીદાર સ્થાનબ્રષ્ટ થયો હોય તો જે કઠોરા છોડી તે ગયો હોય છે તે કઠોરા પડે ત્યારે તેનો વારો પૂરો થાય છે. પછી સામી બાળુનો પાટીદાર તે કઠોરા નજદીક આવી પહોંચ્યો હોય અને પાટીદાર તથા તેની સામી બાળુએ મુકેલો બદલી એ બંને પોતપોતાની સામેના કઠોરા આગળ પહોંચ્યા હોય ત્યારે પણ તેમજ.

૪૦. ‘સદર’:-બદલી મુકેલા રમનારાએ નિયમ તોડ્યા હોય તો પાટીદારનો વારો પૂરો થાય છે.

૪૧. ઝીલનારા બિલ્લુ:-ઝીલનારાએ શરીરના ગમે તે ભાગથી દડાને અટકાવવો, પરંતુ બાણી જોઈને બીજી કોઈ રીતે અટકાવ્યો હોય તો તેથી દડો ‘મુઓ’ એવું ઠેરવવામાં આવે છે, અને રમનારાના પાંચ જયુ વધે છે; ગમે તેટલા ફેરા થયા હોય તો પણ ફક્ત પાંચજ જયુ વધારી શકાય છે.

૪૨. કઠોરાની પછવાડે ઉભેલો બિલ્લુ:-કઠોરા પાછળના બિલ્લુએ

કઠેરા પછવાડે અવશ્ય રહેલું જોઈએ. અને (નિયમ ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ એ લાગુ ન હોય તારે) કઠેરાની બહાર દડો આબ્યા પહેલાંજ કઠેરા પાડવાને માટે દડો ઉંચકી લીધો હોય, અથવા ગડબડ સડબડ કરી પાટીદારને ત્રાસ આપ્યો હોય, અથવા પોતાના શરીરનો કોઈ પણ ભાગ કઠેરા ઉપર અથવા કઠેરા પાસે લાવવામાં આબ્યો હોય, તો પાટીદાર ‘બહાર’ થતો નથી.

૪૩. મધ્યસ્થનું કામ:—રમત વાજખી રીતે રમાય છે કે ખોટી રીતે; જમીન, હવા, તથા તાપને લીધે રમનારાને હરકત પડે છે કે કેમ; એ જોવા સંબંધી અને તે બાબત નિકાલ કરવા સંબંધી મધ્યસ્થને પૂર્ણ અધિકાર હોય છે. સઘળી તકરારનો નિકાલ તેણેજ કરવો; અને તે બાબત મત ભેદ પડે તો પહેલાનીજ રીત કાયમ રાખવી.

૪૪. ‘સદર’:—મધ્યસ્થે યોગ્ય રીતે કઠેરા દટાવવો; જરૂર લાગે તો મર્યાદા ઠરાવવી; તે સંબંધી જરૂરનો વિચાર કરવો અને પ્રત્યેક પક્ષનો એકેક દાવ થાય એટલે બાબત બદલાવવી.

૪૫. ‘સદર’ (તૈયારી):—પ્રત્યેક નવા પાટીદારને તૈયાર થઈ આવવાને માટે એક મિનિટનો અવકાશ આપવો; અને દરેક દાવની આખરે દશ મિનિટનો આપવો; પછી મધ્યસ્થ ‘આપો’ એમ બોલે કે જે પક્ષ આવવાની ના કહે તે હાર્યો સમજવો.

૪૬. ‘સદર’ (‘બહાર’):—સામા પક્ષના કહ્યા વગર મધ્યસ્થે ‘બહાર’ એમ પાટીદારને કદી કહેવું નહીં.

૪૭. ‘સદર’:—નિયમ ૨૩, ૨૫, ૨૮, અને ૪૨ માં આપેલી બાબતો વિષે તકરાર ઉઠે તો ફક્ત પાટીદારની (દડો પાછો મારનારની) પાસેના કઠેરા આગળ ઉભેલા મધ્યસ્થનો મત ખરો ગણાય છે. બીજા બધી બાબતોમાં દડો ફેંકનારની પાસે ઉભેલા મધ્યસ્થનો મત વધારે કબુલ કરવા યોગ્ય ગણાય છે. પરંતુ તે મધ્યસ્થને જો કોઈ તકરારનો નિકાલ કરી શકાય તેવું ન લાગ્યું તો તેણે પોતાની ખુશી હોય તો બીજા મધ્યસ્થનો મત લેવો; અને તેનો કીધેલો નિકાલ સર્વ માન્ય ગણાય.

૪૮. ‘સદર’:—દડો ફેંકનારની પાસે ઉભેલા મધ્યસ્થને દડો બરાબર જોઈએ તેવી રીતે ફેંકવો છે એવી પૂર્ણ ખાત્રી ન હોય તો તેણે ‘ખોટો

દડો' એવું કહેવું. મધ્યસ્થે 'ખોટો દડો' એવું બોલવાનું તે દડો ફેંકાયો કે તરત બોલવું જોઈએ; અને 'હદ બહારનો' એવું પાટીદાર પાસે થઈને તેની પછવાડે તે ગયો હોય ત્યારે બોલવું.

૪૯. 'સદર' (અર્થો ફેરો):-કોઈ પણ પાટીદાર પૂરો ફેરો ન કરતાં ખાછો ફેરે તો તે ફેરો ગણાય નહીં; અને મધ્યસ્થે 'અર્થો ફેરો' એવું તે વેળાએ બોલવું.

૫૦. 'સદર' (મુએલો):-'પૂરા' એમ મધ્યસ્થ બોલે એટલે દડો 'મુએ' એમ સમજવું. પરંતુ બેમાંથી એકાદ પાટીદાર 'બહાર' થયો કે કેમ તે સંબંધી મધ્યસ્થનો મત ખુશીથી લેવો. ખીજા 'પૂરા' આરંભ કર્યા પછી, અથવા ખેલ બંધ થયા પછી પહેલાની ખટપટ કરવી નહીં.

૫૧. 'સદર' (હોડ):-મધ્યસ્થે હોડ બંધ નહીં.

૫૨. મધ્યસ્થ બદલવાનું:-એક ખેલમાં ઠરેલા મધ્યસ્થ અને પક્ષની સંમતિ વગર બદલવા નહીં, પરંતુ નિયમ ૫૧ મો તોડયો હોય તો ગમે તે પક્ષે તેને કાઢી નાખવો.

૫૩. દાવ લેવાના ક્રમમાં અપવાદ:-જે પક્ષ ખીજા વારામાં દાવ લે તેના પહેલા પક્ષ કરતાં ૮૦ જગ્ય ઓછા હોય તો અગાડીનો દાવ (એટલે ત્રીજો દાવ) ખીજા પક્ષે જ કરવો. (વારા ફરતી દાવ લેવાના નિયમમાં અપવાદ.)

એક દિવસની સરત.

૧. ખીજા વારામાં દાવ લેનાર મંડળીના સામા પક્ષ કરતાં ૬૦ જગ્ય ઓછા થયા હોય તો અગાડીનો એટલે ત્રીજો દાવ પણ તેણે જ લેવો.

૨. 'પૂરા':-પાંચ વખત કે છ વખત દડો આપવાથી 'પૂરા' થાય એવું રાખવું હોય તો તે ખેલ શરૂ થયા પહેલાં નક્કી કરવું.

૩. ખેલ પૂરો થયો નહોતો તો પહેલા દાવ ઉપરથી જ ખેલમાં અંતરૂ કાણુ એનો નિર્ણય કરવો.

એકવડો ખેલ.

નાચે જણાવેલા થોડા ઘણા ફેરફાર સાથે ઉપર આપેલા સઘળા નિયમ આ પ્રકારના ખેલને લાગુ પડે છે.

૧. દાનાખુટો:—અગાડી છઠ્ઠા નિયમમાં કહ્યા પ્રમાણે એક કઠેરા દાટી તેની સામે એક દાનાખુટો ઠોકવો. અંતર પહેલાની માફક ૩૩ કદમનોજ. આ ખુટાની દારમાંજ એક દાનરેખા ઉપર સાતમા નિયમમાં બતાવ્યા પ્રમાણે કાઢવી.

૨. મર્યાદારેખા:—દરેક પક્ષમાં પાંચથી ઓછા બિલ્લુ હોય તો *‘પગ તરફનો’ અને ‘પગથી છેટેનો’ એ બે ખુટા આગળથી એકેક મર્યાદારેખા કાઢવી.

૩. ફેરા:—દડો ફેંક્યા પછી પાટીદારે તેને મર્યાદારેખાની અંદર રહીને પાટીવતી પાછો મારવો જોઈએ; ત્યાર પછી તેણે સામી બાજુએ દોડતા જઈને સામેના ખુટાને અથવા દાનરેખાને પાટીવતી અથવા શરીરના કોઈ પણ ભાગથી સ્પર્શ કરવો, અથવા તેની પેલી બાજુની અગાડી નિકળી જવું અને ત્યાંથી પાછા ફરી ભ્રમણરેખાની અંદર આવવું; એટલે એક ફેરા થયેલો ગણાય છે. મર્યાદારેખાની અંદર રહી ‘બેવડા’ ખેલમાં (એક જણના) બે ફેરા પૂર્ણ થાય ત્યારે એકવડામાં એક થાય છે.

૪. ખોટા ટોલ્લો:—દડાને ટોલ્લો મારતી વખતે પાટીદારનો પગ ભ્રમણરેખાની પછવાડેની જગ્યામાં રહેવો જોઈએ; સ્થાનભ્રષ્ટ થાય તે મધ્યસ્થે ‘ખોટા ટોલ્લો’ એમ બોલવું; અને કરેલા ફેરા રદ ગણવા.

૫. પ્રત્યેક પક્ષમાં પાંચ કરતાં ઓછા બિલ્લુ હોય તો ‘બાજુપરના અને ‘સરકેલા’ દડા ગણવામાં આવતા નથી. તેમજ કઠેરાની પછવાડેથી દડો ઝીલવાથી અથવા ખુટો પડવાથી પાટીદાર ‘બહાર’ થતો નથી.

* કઠેરાના ત્રણ ખુટા પૈકી જ્યાં આગળ પાટીદાર હોયો રહે છે ત્યાં આગળનો ખુટો તેના ‘પગ તરફનો’, અને બીજાને ‘વચ્ચેનો’, અને ત્રીજો પેલી તરફનો હોય તેને ‘પગથી છેટેનો’ એમાં નામ આપવામાં આવે છે.

૬. મેદાન ઉપર ઝીલવાને માટે ઉભા રહેલા બિલ્લુએ દડો પાછો ફેંકવો તે એવી રીતે કે દાનખુંટા અને કંઠરાની વચ્ચે અથવા દાનખુંટા અને મર્યાદારેખાની વચ્ચે જાય. આ પ્રમાણે દડો પાછો આવે ત્યાં સુધી પાટીદાર ફેરો કરવા.

૭. પાટીદારનો એક ફેરો થઈ ગયો હોય અને પછી તરતજ ખીજો કરવો હશે તો તેણે દાનખુંટાને અથવા દાનરેખાને સ્પર્શ કરવો અને ઉપરના નિયમમાં કહ્યા પ્રમાણે દડો પાછો આવ્યા પહેલાં પોતાની જગ્યા આગળ આવવાને સામી તરફથી પાછા ફરવું જોઈએ; પરંતુ દાનખુંટાને સ્પર્શ કરીને પાછા ફર્યા પહેલાં દડો મર્યાદારેખાની વચ્ચે આવ્યો હોય તો ખીજો ફેરો ગણાય નહીં.

૮. ‘ગુમ થયેલા દડા’ બદલ પાટીદારના ત્રણ જગુ વધારે ગણવા. તેજ પ્રમાણે મેદાન ઉપરના ઝીલનારા બિલ્લુઓએ શરીરના કોઈપણ ભાગથી દડાને ન અટકાવતાં ખીજી કોઈ રીતે જાણી જોઈને દડો અટકાવ્યો હોય ત્યારે પણ પાટીદારના ત્રણ જગુ વધે છે.

૯. દરેક પક્ષમાં ચાર કરતાં વધારે બિલ્લુ હોય તો મર્યાદારેખાની જરૂર નથી; અને ‘બાજુપરના’ અને ‘સરકતા’ વગેરે વાંકા નાખેલા દડાને લીધે થયેલા સઘળા ફેરા ગણવા.

૧૦. દડો આપવાના કામમાં ‘પૂરા’ની હદ મરજી પડે તો ઠેરવવી, ને મરજી પડે તો નહીં ઠેરવવી; પરંતુ પ્રત્યેક વખત દડો નાખવાને સારૂ ઘણામાં ઘણી એક મિનિટ આપવી.

રમનારોને સૂચના.

પાટીદારને.

૧. પાટી (બેટ) આડી ન રાખતાં સિધીજ રાખવી; કારણ, સિધી રાખવાથી તેની પહોલાઇ સામી બાજુએ ઘણી દેખાય છે, અને તેથી કરીને દડાનો માર્ગ વધારે અટકી જાય છે. પરંતુ આડી રાખવાથી તેટલો માર્ગ અટકાવી શકાતો નથી.

૨. જમણો પગ ભ્રમણરેખાની અંદર રાખીને કઠેરાના વચ્ચે ખુંટાની રેખાની ઘણીજ પાસે ઉભા રહેવું. આથી કરી પગ આમળ થઇને જનારો દડો સહજ અટકાવી શકાય છે. દૂર ઉભા રહેવાથી કેટલીક વાર એવો દડો ગળડતો જઇને કઠેરાને પાડે છે. મધ્યસ્થ હોંશિયાર નહીં હશે તો ‘કઠેરાની આડો પગ’ તેટલા માટે ‘બહાર’ એમ કદાચિત ઠેરવે, પરંતુ ખરું જોતાં જે દડો સરળ ન આવતાં જરા વાંકો રહીને આવે છે તેજ પગને અડકશે; એમ થવાથી ‘કઠેરાની આડો પગ’ થતો નથી.

૩. સાધારણ રીતે જમણો પગ સ્થિર રાખવો અને ત્યાંથી એક કુટ છેટે દાબો પગ સુકવો. વળી પાટી મારતી વખતે દાબોજ પગ અગાડી પછાડી જોઇએ તેમ ખસેડવો, મતલબ કે, બનતા સુધી જમણો પગ હલાવવો નહીં.

૪. પાટીનો હાથો સાધારણ રીતે મધ્યભાગમાંથી પકડવો બરાબર છે.

૫. પાટીને સિધી ઉભી પકડવી. ડાબો ખભો જરા અગાડી પડતો રાખવો એટલે પાટી ઉભી રહી શકશે.

૬. દડો ફેંકનાર દડો કેવી રીતે આપે છે તેપર લક્ષ આપવું. કારણ, તેથી તે કંઈ બાબત તરફ આડકતરાતો આવશે, અથવા બરાબર સિધોજ આવશે, વગેરે બાબત તરતજ લક્ષમાં આવે છે અને તે પ્રમાણે સાવધ રહી શકાય છે.

૭. દડો આવે તેને પાટીને અડકવા દેવો નહીં; પાટીને અગાડી લેવી અને દડાને ટોલ્લો લાગી તે પાછો દૂર જાય તેમ કરવું. કેટલીકવાર પાટી કેવળ સ્થિર રાખવાથીજ ધારેલું કામ થાય છે ને ખસેડવાથી પ્રસાદ પડાય છે; પરંતુ ઘણી ખરી વખત તો ઉપરનોજ નિયમ લાગુ પડે છે.

૮. દડો ફેંકવામાં આવેલો હોય તેને ટોલ્લો મારવાની જરૂર લાગે તો પછી તેને જોરથીજ ટોલ્લો મારવો; પાટી ફક્ત આડી ધરી રાખવામ અથવા હલકેથી ટોલ્લો મારવામાં કંઈજ ફાયદો નથી. બરાબર ટોલ્લો વાગે તોજ દડો દૂર જાય છે ને જગુ કરી શકાય છે.

૯. ટોલ્લા મારતી વખતે પાટી આગળથી જોર આપવું. પણ ખરી

ખુબી તો પોંહોઆ આગળ જોર રાખી આપેલા ટોણાથીજ દડો દૂર સુધી જાય છે. જમીનપર દડો ગબડતો હોય ત્યારે ટોણો મારવો. દડો ઊંચો હોય ત્યારે ટોણો મારવાથી તે ધણુ આધે સુધી જતો નથી.

૧૦. દડાને ટોણો મારતી વેળાએ દડો અમુક ઠેકાણે આવશે એવી કેવળ અટકળ ઉપરથી મારવાની તૈયારી કરવી નહીં. દડો કેવી રીતે આવે છે એ એકીનજરથી જોવું. કેટલીક વાર દડો વાંક લઈને આવે છે તેથી પહેલી અટકળ ખોટી પડે છે.

૧૧. ટોણો સામોજ મારવો એવું કંઈ નથી, ઉલટા મારીને દડાને પાછલી બાજુ તરફ ફેંકવામાં આવે તો પણ હરકત નથી, તેમ છતાં પણ બને ત્યાં સુધી સામીજ દિશામાં ટોણો મારવો એ સાચું છે.

૧૨. દડાને ટોણો મારતી વેળાએ કઠેરા તરફ પાછા હઠવું નહીં, કારણ એમ કરવાથી કઠેરાને પાટી અડકવાથી તે પડવાનો સંભવ રહેછે.

૧૩. પાટીને આડી ધરીને ટોણો ન મારવો, પરંતુ ઉભી લટકતી રાખીનેજ ટોણો મારવો.

દડો ફેંકનારોને.

૧. પહેલાં હાથ નીચો રાખીને દડો ફેંકવાની રીત હતી, તે હવે નિકળી જઈ હાથ આડો અને લાંબો કરી ઉપરથી (ઉંચેથી) દડો ફેંકવાની રીત પડી છે. રમનારાઓએ ગમે તે એક પદ્ધતિ રાખવી, અને બંને હાથે દડો ફેંકવાની ટેવ રાખવી.

૨. ધણુ દૂરથી દડો ફેંકવાની ખટખટમાં પડવું નહીં. શરૂઆતમાં ૪૪ થી ૩૬ કદમ સુધીમાં તે ફેંકવાનો મહાવરો રાખ્યો હોય તો હરકત નહીં. ટેવ પડતાં પડતાં પછી ૪૪ કદમથી તે ફેંકવાની હથોટી સહજ આવી જશે.

૩. દડો ફેંકતી વેળાએ શરૂઆતમાં કેટલાંક પગલાં પછવાડે ખસીને પછી ફરીથી દાનરેખા સુધી દોડતાં આવવું પડે છે, તેટલા માટે પછવાડે અમુકજ પગલાં હઠવું એવો નિયમ રાખવો અને અગાડી દોડતાં આવ-

વાનો વેગ પણ નિયમિત રાખવો. આવી ટેવ રાખવાથી દાનરેખાની પેલી તરફ કદી પણ પગ રહેશે નહીં. દોડતી વખતે સિધા દોડવું, વાંકા ચુકાં પગલાં મુકવાં નહીં.

૪. દડો ધારેલીજ જગ્યાએ જઈને જમીનને અડકે એવી રીતે તે ફેંકવાની ટેવ રાખવી.

૫. દડો સિધો નાખતાં આવડી ગયા પછી વાંકા ફેંકવાનું શિખવું. આડા તેડા ફરતાં ફરતાં દડો ફેંકવો એ આ પછીનું કામ છે.

૬. દડાની ગતિ ઓછી વત્તી કરતાં જાણ્યા પછી, અને એકજ જગ્યાએ પરંતુ જુદી જુદી વાંકા રેખામાં દડો ફેંકવાનું હાથ ચઢી ગયા પછી, દડો કેવી રીતે આપવો એનો પુરેપુરો મર્મ જાણવામાં આવ્યો એવું સમજવું.

૭. ઘણીજ ધીમી ગતિથી દડો ફેંક્યો હોય તો દડાને પાછો કાઢવાને પાટીનો સ્પર્શ થયો હોય તો બસ છે, આથી દડાને વધારે ધીમી ગતિ આપવી નહીં.

૮. પાટીદારની કેવી ટેવ છે, અને તે ચુક કેવી કરે છે તે જાણી જઈને તે પ્રમાણે તેને દડો આપવો. પોતાની પાસેજ જમીનને અડકનારા દડા તરફ પાટીદાર ધસી આવે છે એવું જાણવામાં આવે તો દડાનો ટપ્પો ધીમે ધીમે ઓછો કરવો એટલે કઠેરો પાડવાથી, અથવા સ્થાનબ્રજ હોય તો ‘કઠેરાને પાડવાથી’ તેનો વારો પૂરો કરવાનો સંભવ વિશેષ રહે છે.

ઝીલનારાને.

૧. ઝીલવાનું કામ મહાવરા વગર થઈ શકનાર નથી. દડો ઝીલવાનું કામ ઓછા મહત્વનું નથી. જે રમનારાને ઝીલતાં સાફ આવડે છે તેને પાટીદારનું કામ કરતાં ન આવડતું હોય તોપણ, જેને પાટીદારનું કામ કરતાં આવડે છે પરંતુ ઝીલતાં આવડતું નથી તેના કરતાં, ખેલના કામમાં વધારે મહત્વનો ગણવો જોઈએ.

૨. ઉભા રહેવાની જગ્યાના સંબંધમાં વ્યવસ્થાપાટીદારની રમવાની રીત ઉપર આધાર રાખે છે. એક રમનાર પાટીદાર હોય ત્યારે જે વ્યવસ્થા કરેલી હોય તે ખીજના આવવાથી બદલવીજ પડે છે.

૩. દડો કેવી રીતે ફેંકાય છે, અને તેને દંડાવાળો કેવી રીતે પાછો કાઢે છે તેના ઉપર પ્રત્યેક ઝીલનારાએ એક ચિત્તથી લક્ષ રાખવું. દડો ફેંકનાર તરફ પણ લક્ષ રાખવાથી તે આગળ જતાં કેવો પેચ રમે છે, તે સમજાય છે અને તે પ્રમાણે પોતાની જગ્યા બદલવાનું ઝીલનારાથી બની શકે છે.

૪. ઝીલનારાએ દડો પોતાની પાસે આવે તેની રાહ જોઇ ઉભા રહેવું નહીં. અગાડી ધસીને દડો ઝીલી લેવાની તજવીજમાંજ રહેવું. ઝીલાય નહીં તો ધણી હરકત નહીં, પરંતુ દડો ઉંચકી લેવામાં જરા સરખો પણ વિલંબ કરવો નહીં. દડો ઉંચકી લીધા પછી સિધી દિશામાં ધારેલા કઠેરા પછવાડે ઉભેલા બિલ્લુના હાથમાં ઝીપાવાય તેમ નાખવો; વચમાં પડવાથી આડો તેડો જવાનો સંભવ વધારે રહે છે; અને કઠેરા ઉપર નાખવાનો ચત્ત કરવાથી તે બરોબર કામ સાધવાને બદલે કઠેરા પછવાડે ઉભેલા બિલ્લુના હાથમાં જતાં માત્ર વાર લાગે છે, અને તેટલા અવકાશમાં ફેરા થઇ જાય છે. પહેલાં સ્વસ્થ અને સ્થિર રહી દડો છેક પાસે આવે છે ત્યારે તે ઝીલી લેવાનો ફેટલાક ચત્ત કરે છે, તે ઘણે ભાગે નિષ્ફળ થાય છે અને હાથમાં દડો આવવાને બદલે જમીન ઉપર દડો પડ્યા પછી તે ઉંચકી લેવાની તેનામાં હોંશિયારી રહેતી નથી અને ગભરાઇ જઇને તે શોધવાને ફાંફા મારતો માલમ પડે છે. આમ થવાથી બિલ્લુનો તેના ઉપર ઘણો ગુસ્સો ચઢવાનો સંભવ થાય; તેટલા માટે ઝીલતાં ન આવડતું હોય તો ખેલની અંદર ઝીલવાની ખટપટમાં ન પડતાં દડો નીચે પડતાની સાથે ઉંચકી લેવાની અગમચેતી જરૂર રાખવી.

૫. વિશેષ કારણ હોય તોજ દડો ફેંકનારા તરફ દડો નાખવો, બાકી બીજી બધી વખતે કઠેરા પાછળ ઉભેલા બિલ્લુ તરફજ દડો નાખવો.

૬. દરેક ઝીલનારાને દોડતાં અને દડો ધારેલી જગ્યાએ નાખતાં આવડુંજ જોઇએ. ઝીલતી વેળાએ દડો બંને હાથે ઝીલવો, અને દડાના વેગ

સાથે હાથ જરા પાછો ખસેડતા જવો; આમ કરવાથી હાથમાં બહુ વાગશે નહીં ને બાજુએ સરકી પણ જશે નહીં. એક હાથે પણ દડો ઝીલવાની ટેવ પાડવી. જમણા હાથ કરતાં ડાબા હાથથી ઝીલવાનો અભ્યાસ વધારે કરવો પડે છે.

૭. કઠેરા પછવાડેના બિલ્લુએ કઠેરા પાસે જમણો પગ જરાક અગાડી અને ડાબો પગ પછવાડે રાખી ઉભા રહેવું, અને દડા ઉપર તેનું ધક્કા પ્રત્યેક વેળાએ એક સરખું રહેવું જોઈએ. જો દડો થોડેકજ દૂરથી જતો હોય તો તે ઝડપથી લેવો, પરંતુ ધણું છેટેથી દડો જતો હોય તો પોતાની જગ્યા છોડવી નહીં એ વધારે સારું છે.

સઘળા રમનારોને.

૧. રમતી વખતે ચિત્ત સ્થિર રાખવું. પોતાના પક્ષવાળાને માથે દાવ આવેથી નિરાશ થવું નહીં. વધારે ઉત્સાહથી રમવાથી પોતાને જીતવાનો સંભવ રહે છે. તેજ પ્રમાણે પોતાના પક્ષનો જય થાય તેવું હોય તો ઉતાવળ કરી ખોટી હિંમત અને ગર્વ બતાવવાં નહીં, કારણ તેમ કરવાથી દાવ ખુલે છે અને કેટલીક વાર માંહોમાંહે દ્વેષભુક્તિ વધે છે.

૨. આવી રમત ગમતની ખાતર તથા હોંસિયારી આવે તેટલા માટે રમવામાં આવે છે; લોકોનું મન દુખવવા માટે, કે તેમને અને આપણને ટંટા થવા માટે નથી રમાતી. તેટલા માટે, શાંત રહેવું અને ગુસ્સે થવું નહીં એજ માર્ગ ઉત્તમ છે.

પાશ્વિભાષિક શબ્દોનો ગુજરાતી-અંગ્રેજી કોશ.

- દડીમાર, દડીદાવ 'બોલબેટ':-ક્રિકેટ: Cricket.
 એકવડો બેલ:-સિંગલ વિકેટ: Single wicket.
 બેવડો બેલ:-ડબલ વિકેટ: Double wicket.
 એક દિવસની સરત:-વન દે મેચ: One-day-match.
 બેલ:-પ્લે; ગેમ: Play; Game.
 દાવ; ઇનિંગ Inning.
 દાવ આપનારો પક્ષ:-આઉટિંગ-સાઇડ: Outing-side.
 દાવ લેનારો પક્ષ:-ઇનિંગ સાઇડ: Inning-side.
 દડો ફેંકનારો-આપનારો:-બોલર: Bowler.
 પાટી:-બેટ: Bat.
 પાટીદાર:-બેટસમેન: Batsman.
 બિલ્ડુ:-ફીલ્ડસમેન: Fieldsman.
 કંઠેરો:-વિકેટ: Wicket.
 કંઠેરો રક્ષક:-વિકેટ-કીપર: Wicket-Keeper.
 દાનરેખા:-બોલિંગ ક્રીઝ: Bowling-Crease.
 ભ્રમણરેખા:-પોપિંગ ક્રીઝ: Popping-Crease.
 પુનર્દાનરેખા:-રીટર્ન ક્રીઝ: Return-Crease.
 મર્યાદારેખા:-આઉટરી: Boundary.
 બદલી:-સબ્સ્ટિટ્યુટ: Substitute.
 મધ્યસ્થ:-અંપાયર: Umpire.
 ગિલ્લી:-બેઇલ: Bale.
 ખુંટો:-સ્ટંપ: Stump.
 પગ તરફનો ખુંટો:-લેગ સ્ટંપ: Leg-Stump.
 પગથી છેટેનો ખુંટો:-ઓફ સ્ટંપ: Off-Stump.
 દડો:-બોલ: Ball.
 બોટો દડો:-નો બોલ: No Ball.
 હદ બહારનો દડો:-વાઇડ બોલ: Wide-Ball.

અજભાવવાનો દડો:-ટ્રાયલ બોલ: Trial-Ball.

મુએલો દડો:-ડેડ બોલ: Dead-Ball.

ગુમ થયેલો દડો:-લોસ્ટ બોલ: Lost-Ball.

ફેરો, દોડ:-રન: Run.

બાબુપરનો:-બાઇ: Bye.

સરકતો:-લેગ બાઇ: Leg-Bye.

વધારાના ફેરા:-એક્સ્ટ્રા: Extra runs.

બહાર:-આઉટ: Out.

દડો ગબડાવવો: } બોલ: Bowl.
દડો આપવો: }

પૂરા:-ઓવર: Over.

એમના એમ પૂરા:-મેઇન-ઓવર: Maiden-Over.

બગુ:-પોઇન્ટ: Point.

‘કઠેરો પડ્યો’:-વિકેટ ડાઉન: Wicket down.

સ્થાનબહાર:-આઉટ ઓફ ગ્રાઉન્ડ: Out of ground.

‘દાવ આપતા’:-બોલ્ડ: Bowled.

‘ઝીલવાથી’:-કૉટ: Caught.

‘મુટા પાડવાથી’-સ્ટંપ્ડ: Stumped.

‘કઠેરાની આગળ આડો પગ’:-લેગ બિફોર વિકેટ: Leg before wicket.

‘કઠેરો પડવાથી’:-હિટ વિકેટ: Hit wicket.

‘મેદાન પર અટકાવવાથી’:-ઓબ્સ્ટ્રક્ટીંગ ધિ ફીલ્ડ: Obstructing the field.

‘બે ફેરા ટાલેલો મારવાથી’:-હિટ ધિ બોલ ટવાઈસ: Hit the ball twice.

ફેરા કરતા વારા પૂરો: } રન આઉટ: Run out.
ફેરામાં બહાર: }

‘દડાને સ્પર્શ કરતા’:-હેન્ડલ્ડ ધિ બોલ: Handled the ball.

અંગ્રેજી પુસ્તકોને આધારે વડોદરામાં તૈયાર
કરવામાં આવેલાં

બુદ્ધા બુદ્ધા ખેલના પુસ્તકો.

(છપાઈ બહાર પડ્યા છે)

૧. કમાનદડાનો ખેલ અથવા કોકે.

સંપૂર્ણ સમજુતી તથા કમાન માંડવાના છ નકશા સાથે.

કિંમત બે આના.

૨. કમાનદડાનો ખેલ અથવા કોકે.

સક્ષિપ્ત સમજુતી અને મેદાનના નકશા સાથે.

કિંમત દોઢ આનો.

૩. ગળદડાનો ખેલ અથવા લૉનટેનિસ ખેલ

સંબંધી સામાન્ય સમજુતી તથા તેના નિયમ, બે નકશા સાથે

કિંમત દોઢ આનો.

૪. બિઝિક નામની અંગ્રેજી પાનાની રમત.

સંપૂર્ણ સમજુતી અને તેના નિયમ સાથે

કિંમત દોઢ આનો.

૫. 'ક્રિકેટ' અથવા દડીમારની રમત

આ નામના અંગ્રેજી ખેલ સંબંધી સામાન્ય સમજુતી

અને નિયમ.

કિંમત બે આના.

મળવાનાં કેકાણાં:—મુંબઈમાં 'ગુજરાતી' પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
થી; વડોદરામાં શ્રીમંત સંપતરાવ ગાયકવાડના 'શ્રી શ્યામ
પુસ્તકાલય'ના લાયથરેરીયન પાસેથી અથવા રા. રા. જગતલાલ
ઠાકોરદાસ મોદી પાસેથી.

